

at alle frit kan tage Dampbade og Hedluftsbade, som er langt farligere for svage Hjerter og skøre Blodkar end Lysbade, medens disse langt mere skaanende og mere sundhedsbefordrende Bådeformer ganske meningsløst skal fordyres ved, at der skal kræves Lægeordination for at faa dem, og det saa meget mere, som de kan faas frit i alle andre Lande og er taget af sunde og en Mængde syge her i Landet i Millionvis i over tredive Aar, uden at der er sket nogen Skade derved. Mange mer eller mindre velhavende Mennesker har jo desuden deres private Lyskassebad eller deres Højsol, som de anvender uden Lægekontrol. Hvis der ikke er nogen større Risiko forbundet hermed, hvad vi ikke mener, saa bør denne Frihed ikke beskæres, men indrømmes maa det, at er der en Fare, saa er Anvendelsen af private ukyndige i Hjemmene langt farligere end Anvendelsen paa vore Anstalter, der ledes af erfarne Folk paa dette Omraade.

Noget lignende gælder almindelige Højfrequensapparater, der jo nu findes paa enhver Frisør- og Barberstue og i mange private Hjem, hvor de ingen Skade har gjort, og heller ikke de er saa farlige, at deres Anvendelse burde forbydes. Noget helt andet er Røntgen og Radium, der kun bør bruges af Lægen personlig.

For øvrigt mener vi, og sikkert med Rette, at Staten i Stedet for at lægge sig hindrende i Vejen for store hygiejniske Fremskridt snarere skulde opmuntre og støtte saadanne; hertil kommer, at det er en Kendsgerning, at et stort, voksende Antal Læger henviser deres Patienter til Behandling paa de Anstalter, der er Medlemmer af vor Forening, og er tilfredse med de Resultater, der opnaas. Derfor mener vi endvidere, at enhver autoriseret Læge ogsaa i Fremtiden bør have Ret til at henvise Patienter til saadan Behandling, naar de skønner, at den kan hjælpe.

Vi ønsker endnu at tilføje, at vore Anstalter altid har søgt det bedste Samarbejde med Lægestanden, og at vore Virksomheder ledes paa en saadan Maade, at de langt snarere modarbejder alle Former for Kvaksalveri, end de begunstiger dem, thi det er en Kendsgerning, at Lægerne hvert Aar af vore Anstaltsledere faar henvist talrige Patienter, som kommer til vore Anstalter uden at have til Hensigt at komme under Lægebehandling. Ja, vi maa ofte anvende ret megen Overtalelse for at faa dem til at lade sig lægeundersøge.

Af de foran anførte Grunde kunde vi ønske, at følgende Afsnit af det forelagte Lovforslag fik en anden Formulering eller eventuelt følgende Tilføjelser:

Hvis § 19, Stk. 1, skal beholde sin nuværende Form, der er følgende: „Paa samme Maade straffes den Læge, der træder i Samarbejde med Lægfolk, som tager syge i Kur paa en Maade, der er egnet til at bibringe Almenheden den urigtige Forestilling, at Behandlingen sker efter Lægens Anvisning eller paa hans Ansvar“, saa ønsker vi et nyt Stk. 2 saalydende: „*Enhver autoriseret Læge har dog Ret til at ordinere sine Patienter fysiske Behandlinger til Udførelse paa Kuranstalter, saasom Medlemmer af Foreningen „De Samvirkende Kur- og Lysbadeanstalter“.*“

I § 26, Stk. 2, gøres en hel Del Ting med Rette strafbart — men at gøre Lysbehandling i al Almindelighed strafbart er for middelalderligt og bør af de foran anførte Grunde ikke kunne finde Sted i vore Dage. Konsekvensen heraf burde jo blive, at man ved Lov forbød Folk at bade deres nøgne Krop i Solen, som det sker i stor Stil sammen med Søbade om Sommeren. Vi mener tværtimod, at alle bør kunne faa Lysbehandlinger til en rimelig Pris paa enhver Badeanstalt, og noget lignende gælder de ufarlige Former af Højfrequens. Vi maa bede om en Tilføjelse af følgende Indhold:

„*Stk. 3. Danske Kuranstalter, saasom Medlemmer af Foreningen „De Samvirkende Kur- og Lysbadeanstalter“ har Ret til at udføre fysiske Kurbehandlinger med Glødelys og Kulbuelys samt Kvartslsbestraaling og Behandling med højfrekvente og almindelige lavspændte elektriske Strømme, endvidere Behandling med Vand, Damp, Massage og Gymnastik.*“

I § 27, Stk. 2, der lyder som følger: „Dersom en Person, der ikke er autoriseret til at udøve Lægevirksomhed, ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade giver Almenheden eller ham ubekendte Personer eller ubestemte Kredse af Personer Meddelelse om, at han tager syge i Kur, straffes han med Bøde“, gøres, saa vidt vi kan se, almindelig brugte Former for Reklamerings strafbart for Lederen af en Kuranstalt, naar han ikke er Læge; dette vil være en stor Uretfærdighed mod de danske Kuranstalter, saa længe de udenlandske frit og uhindret